

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.945 van 5 januari 1999
in de zaak A. 46.136/XII-1565.**

In zake : Beatrice TRUYEN,
wonende te GENT,
F. Lousbergkaai 97

tegen :

de Autonome Raad voor het Gemeenschaps-
onderwijs (Argo).

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Beatrice TRUYEN op 27 februari 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 19 december 1991 van de lokale raad nr. 323 waarbij haar als vastbenoemde lerares dactylografie aan het Koninklijk Atheneum (K.A.) Waregem een blaam wordt opgelegd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur H. VERHULST;

Gelet op de beschikking van 7 maart 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 17 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 november 1998;

Gehoord het verslag van voorzitter
J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
H. RIEDER, die verschijnt voor verzoekster, en van
advocaat J. VAN LAETHEM, die loco advocaat E. BRAL
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat in haar laatste memorie de
verwerende partij opwerpt dat verzoekster geen actueel
belang heeft bij de vernietiging van de door haar
bestreden beslissing; dat zij betoogt dat de blaam die
haar bij wijze van tuchtmaatregel bij die beslissing
werd gegeven, uit haar persoonlijk administratief
dossier verwijderd is met toepassing van artikel 70 van
het decreet rechtspositie personeelsleden Gemeenschaps-
onderwijs en dus als "onbestaande" dient te worden
beschouwd;

1.1. Overwegende dat het artikel 70 waar de
verwerende partij zich op beroept, bepaalt wat volgt :

"§ 1. De doorhaling van de tuchtstraf, de afdanking
uitgezonderd, gebeurt van rechtswege na een
termijn waarvan de duur is vastgesteld op :
- één jaar voor de blaam;

...
§ 2. Onverminderd de uitvoering van de tuchtstraf,
heeft de doorhaling tot gevolg dat met de
doorgehaalde tuchtstraf geen rekening meer mag
worden gehouden inzonderheid bij de aanspraken
op een selectie- of bevorderingsambt, noch bij
de toekenning van de evaluatie die wordt
uitgebracht na de doorhaling. De doorgehaalde

tuchtstraf wordt uit het personeelsdossier verwijderd.";

Overwegende dat de aangehaalde teksten duidelijk maken dat de doorhaling van de tuchtstraf niet tot gevolg heeft dat die tuchtstraf als "onbestaande" moet worden beschouwd, zoals wel het geval zou zijn wanneer de beslissing die haar oplegt ingetrokken of vernietigd was; dat blijkens de aangehaalde teksten de doorhaling alleen meebrengt dat de tuchtstraf voor de toekomst bepaalde rechtsgevolgen niet heeft : dat de exceptie dient te worden afgewezen;

2. Overwegende dat verzoekster als eerste annulatiemiddel de schending aanvoert van artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek,

doordat Fernand CLAPDORP heeft meegestemd ofschoon "hij op de eerste vergadering dd. 04.12.1991 niet aanwezig was", op welke vergadering verzoekster "haar stelling heeft kenbaar gemaakt",

terwijl het geschonden geachte voorschrift bepaalt "dat een vonnis op straffe van nietigheid enkel kan gewezen worden door rechters die alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond" en deze bepaling krachtens artikel 2 van het Gerechtelijk Wetboek ook op tuchtrechtscolleges van toepassing is;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij tegen het middel ten eerste inbrengt dat Fernand CLAPDORP inderdaad verontschuldigd was op de vergadering van 4 december 1991, maar dat "dit ... evenwel niet (wegneemt) dat betrokkene volledig over het dossier geïnformeerd was en door aandachtige lezing van het zittingsverslag tevens op de hoogte was van het verweer dat door verzoekster werd gevoerd", zodat hij "met algehele kennis van zaken" kon deelnemen aan de stemming op de vergadering van 19 december 1991; dat zij ten tweede tegen het middel inbrengt : "Bovendien kan niet

zomaar op absolute wijze geponeerd worden dat art. 779 Ger. W. toepassing moet vinden op kwestieuze procedure. Het betreft hier immers een regel uit het gemeen recht die door verzoekster volstrekt uit zijn toepasselijke context werd gegrepen en alleen al om praktische redenen geen (absolute) gelding kan vinden op onderhavig soort procedures"; dat zij ten derde tegen het middel inbrengt : "Gezien de twee beslissingen die op 19.12.1991 werden genomen respectievelijk tot stand kwamen met een meerderheid van 7 tegen 3 en 8 tegen 2, kon het stemgedrag van betrokkene op generlei wijze decisieve invloed hebben op de uiteindelijke stemuitslag";

2.2. Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord repliceert, dat artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek, dat "uitgaat van het algemeen beginsel van het recht van verdediging krachtens art. 2 Ger. W. ook van toepassing is op tuchtrechtscolleges", dat de verwerende partij toegeeft dat Fernand CLAPDORP niet aanwezig was toen "verzoekster samen met haar raadsman haar verdediging heeft gevoerd", maar toch "mee beraadslaagt en gestemd heeft", dat deze dus een andere mening had kunnen hebben indien hij het pleidooi gehoord had en dat dit standpunt de beraadslaging in een andere richting had kunnen doen gaan;

2.3. Overwegende dat het uiteraard onverenigbaar is met het recht van verdediging dat een collegiaal orgaan dat tot taak heeft de betrokkene te horen en over hem te beslissen, bij zijn beslissing leden zou omvatten die bij het verhoor niet aanwezig waren; dat het dus niet nodig is dat deze regel uitdrukkelijk in een wettelijke bepaling is geformuleerd; dat de discussie over de toepasselijkheid te dezen van artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek dus een ijdele discussie is;

Overwegende dat de lezing van een zittingsverslag onmogelijk gelijkgesteld kan worden met het aanwezig zijn op de zitting, alleen al omdat de betrokkene de gelegenheid niet heeft gehad om bij het horen het woord te nemen;

Overwegende dat het feit dat de bestreden beslissing met een zodanige meerderheid van stemmen genomen is dat de door Fernand CLAPDORP uitgebrachte stem voor het resultaat van de stemming niet decisief kon zijn, niet relevant is; dat in het beraad dat aan de stemming is voorafgegaan, Fernand CLAPDORP wel een beslissende invloed heeft kunnen hebben;

Overwegende dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 19 december 1991 van de lokale raad nr. 323 waarbij aan Beatrice TRUYEN als vastbenoemde lerares dactylografie aan het Koninklijk Atheneum (K.A.) Waregem een blaam wordt opgelegd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf januari 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,

J. BAERT,
Mevr. S. DOMS,

staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BORRET.